روزنه

درجلسه مشترک هیئت نظارت با هیئتی از قوه قضائیه بیان شد

حضور قاضی پرونده‌های حساس در هیئت نظارت

● **شرق:** جلسه مشترک هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان مجلس با هیئتی از قوه قضائیه با پیام رئیسی مبنی‌بر تعامل خوب و حداکثری با هیئت نظارت و قوه قضائیه همراه بود. دلیل اهمیت این پیام در رفتارهایی نهفته است که پیش از این توسط قوه قضائیه با نمایندگان مجلس صورت گرفته و انتقادهای بسیاری برآن وارد است؛ یکی از این موارد نحوه برخورد با محمود صادقی است.در نیمه‌شب هفتم آذر ۹۵ بود که مأموران دادستانی پشت در خانه محمود صادقی، نماینده تهران، پنهان شده بودند تا با ممانعت از ورود به منزل، او را جلب و راهی بازداشتگاه کنند؛ حکمی که با اعتراض صادقی به غیرقانونی‌بودن آن ناکام ماند و سروصدای بسیاری به همراه داشت. صادقی که آن شب تا صبح در خانه محبوس بود، دراین‌باره به رسانه‌ها گفته بود: این رفتار دادستانی مغایر با قانون نظارت بر رفتار نمایندگان مجلس شورای اسلامی است، ازاین‌رو با مقاومت خود را به داخل منزل رساندم. هرچند صادقی بازداشت نشد، اما انتشار این خبر باعث سرازیرشدن بسیاری از فعالان مدنی و سیاسی به سمت منزل محمود صادقی برای حمایت از این نماینده مجلس شد. ابراز نگرانی از نحوه برخورد با این نماینده مجلس و نادیده‌گرفتن هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان امری بود که تا امروز همچنان مورد چالش بوده است.قوه قضائیه خود را محق می‌داند که بر اساس گزارش‌های واصله برای انجام تحقیقات نمایندگان مجلس را احضار و حتی بازداشت کند، اما از سویی بحث مصونیت پارلمانی نمایندگان مجلس مطرح است که اگر در حیطه انجام وظایف نمایندگی خود حرفی بزنند و رفتاری انجام دهند، مصون از بازخواست هستند و از سویی طبق قانون مصوب سال ۹۱ نمایندگان در وهله نخست خود باید ناظر بر اعمال خود باشند. این مهم در راستای اجرای اصل ۱۲۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران با عنوان قانون نظارت مجلس بر رفتار نمایندگان که با عنوان طرح نظارت مجلس بر امور نمایندگان به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده بود، با تصویب در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۵فروردین۱۳۹۱ و تأیید شورای محترم نگهبان، ابلاغ و اجرائی شد؛ بنابراین انتظار برای رعایت قانون در برخورد با نمایندگان مجلس امری مهم است که هرازگاهی به انحای مختلف نادیده انگاشته می‌شود و قوه قضائیه کار خود را می‌کند و هیئت نظارت بر نمایندگان منتقد چنین برخوردهایی است.هرچند خود نمایندگان مجلس نیز بر این مهم واقف‌اند، اگر در امر شخصی و خارج از وظایف نمایندگی تخلفی انجام دهند دستگاه قضا محق به رسیدگی است؛ مانند بازداشت دو نماینده مجلس که به اتهام جرائم اقتصادی و خودرویی بازداشت و بعد به توصیه علی لاریجانی با قید وثیقه آزاد شدند. محمد حسینی، نماینده تفرش در مجلس شورای اسلامی، دراین‌باره گفته بود: مصونیت قضائی در رابطه با اظهارنظرهای نماینده در دفاع از موکلین آنها است و امور شخصی نماینده را شامل نمی‌شود و اگر نماینده‌ای خارج از حیطه وظایف نمایندگی مرتکب عملی غیرقانونی و تخلف شود، در شمول مصونیت نمایندگی قرار نمی‌گیرد و دستگاه قضائی می‌تواند آنها را بازخواست، احضار و بازداشت کند و در صورت لازم از آنها اسناد و مدارک بخواهد و در صورت ارائه‌ندادن اسناد و مدارک از سوی دستگاه قضائی بازخواست شوند. اما بحث تشخیص اینکه نمایندگان مجلس که در حیطه کاری خود سخنی گفته یا عملی انجام داده‌اند یا خیر، ازسوی هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان مشخص می‌شود و نظارت و بازخواست اولیه در این نهاد صورت می‌گیرد. حال که سخنگوی هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان با اشاره به جلسه این هیئت با برخی از مسئولان قوه قضائیه گفته است که قرار شده هیئت مشترکی تشکیل شود تا روی چارچوب‌ها و رسیدن به تعامل مشترک بین هیئت نظارت و قوه قضائیه کار کنیم، این را باید به فال نیک گرفت. محمدجواد جمالی در توضیح توافق انجام‌شده با قوه قضائیه اظهار کرد: هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان جلسه‌ای با هیئتی از قوه قضائیه داشت. در این جلسه اسماعیلی، سخنگو؛ مصدق، معاون حقوقی؛ رحیمی، مشاور پارلمانی؛ القاصی‌مهر، دادستان تهران و ستایشی، معاون دادگستری استان تهران حضور داشتند. این جلسه حول محور تعاملات بهتر بین قوای قضائیه و مقننه، به‌ویژه درباره اجرای قانون هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان برگزار شد. او در توضیح نتیجه این جلسه گفت: در ابتدا آقای اسماعیلی این پیام آقای رئیسی را اعلام کرد که ایشان کاملا قانون هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان را قبول دارند که باید اجرا شود. حتی اگر کسانی در آن اشکال می‌بینند. جمالی ادامه داد: در این جلسه اعلام آمادگی شد که درباره پرونده‌هایی با حساسیت بیشتر به‌منظور توجیه بیشتر هیئت نظارت و اطلاع از کم و کیف جزئیات پرونده و احکام، قاضی برخی پرونده‌های حساس در هیئت نظارت حضور پیدا کنند تا اختلاف‌نظرها کمتر شود.

سعید حجاریان با اشاره به انتخابات پیش‌رو:

رقابت بین تفریطی‌هاست

عکس: عرفان کوچاری، تسنیم

سعید حجاریان، فعال سیاسی اصلاح‌طلب، این اعتقاد را دارد که افراط و تفریط در نیروهای سیاسی افزایش پیدا کرده است؛ درحالی‌که افراط‌گرایان در دوره دوم خرداد نیروهای دست پایین محسوب می‌شدند؛ اما اکنون نیروهای میانه ریزش داشته است. او همچنین اعتقاد دارد اینکه برخی نیروهای داخلی چشم‌انتظار هستند تا از بیرون تحولی رخ دهد، نشانه اضمحلال جامعه مدنی است. حجاریان در این مصاحبه گفته رئیس‌جمهور می‌توانست در مواجهه با قدرت‌های موجود در کشور بدون درگیری، افراد مؤثر را قانع کند؛ اما رقبا جلو آمدند و روحانی دست‌های خود را بالا برد. او معتقد است ضعف دولت و فشارهای خارجی به وضعیت امروز کشور دامن زده و بی‌کفایتی و فساد نیز منابع زیادی را هدر داده است. حجاریان همچنین گفت که درباره سیاست خارجی ایران در منطقه به دولت توصیه‌هایی داشته؛ اما چندان مورد توجه قرار نگرفت. او این را نیز گفته که مسئولان می‌توانند از فرصت انتخابات ۲۰۲۰ آمریکا استفاده کنند و با شیوه‌های دیپلماتیک در امور مردم گشایش ایجاد شود.

شما دو سال پیش در گفت‌وگویی آرایش سیاسی کشور را به برجامیان و نابرجامیان تقسیم کردید. آقای بهزاد نبوی هم معتقد است که پس از انتخابات کشور آرایش سیاسی به تندروی-میانه‌روی تغییر یافته است. به نظر می‌رسد ناظر بر همین تقسیم‌بندی اصلاح‌طلبان از آقای روحانی در انتخابات ۹۶ حمایت کردند. اگرچه در دو سال گذشته انتخاباتی نبوده که وزن‌کشی مشخصی در آن معلوم شود اما بر اساس تحولات روی‌داده در حوزه سیاسی فکر می‌کنید در دو سال گذشته جبهه میانه‌روها یا تندروها بیشتر عرض اندام داشته و به توان خود برای تأثیرگذاری افزوده است؟

نتایج نظرسنجی‌هایی که بعضا به دست ما می‌رسد حکایت از آن دارد که طیف میانه که شامل نیروهای اصلاح‌طلب، اعتدال‌گرا و حتی راست میانه می‌شود، تضعیف شده و افراط و تفریط به‌ویژه قائلان به عبور از جمهوری اسلامی رشد کرده است. افراط‌گرایان چه در داخل و چه در خارج، در دوره دوم خرداد نیروهایی دست پایین محسوب می‌شدند اما با ضرباتی که تدریجا به میانه‌روها وارد شد و اشتباهاتی که از سوی خود آنها رخ داد، جامعه به سمت دوقطبی‌شدن رفت؛ در این قطب‌بندی افراطی‌ها مصرانه می‌گویند موجودیتی به‌نام جمهوری اسلامی نباشد و تفریطی‌ها یک‌صدا بر حفظ وضع موجود با تمام نواقصش اصرار می‌ورزند. شاید تا پیش از این سخن‌گفتن درباره افراطی‌ها و تفریطی‌ها امری انتزاعی بود اما اکنون، چارچوب و روند حرکت آنها به صورت ذهنی و عینی قابل سنجش است. به‌عنوان مثال فردی که در «جبهه دموکراسی‌خواهی» و نزدیک به اصلاح‌طلبی فعالیت می‌کرد، امروز و براساس تحلیلش، در صفحه فیس‌بوک خود عبور تمام‌قد از جمهوری اسلامی را در دستور کار گذاشته است. البته این تغییر منحصر به نیروهای دموکراسی‌خواه نیست و حتی بسیاری از راست‌های میانه نیز میل به تندروی دارند؛ مثلا فردی که روزگاری کاندیدای خط‌امامی‌های همدان بود الان به جبهه پایداری پیوسته است! بنابراین می‌خواهم بگویم بیشترین ریزش از سمت نیروهای میانه بوده است.

این ریزش معلول چیست؟

واقعیت این است که وضعیت قطبی مختص ایران نیست و به‌نظر روندی جهانی است. مثلا ملکه انگلستان که در حوزه سیاست این کشور شاقول و نماد میانه‌روی محسوب می‌شد، اکنون در قضیه برگزیت این خاصیتش را از دست داده و درنتیجه جامعه انگلستان دوقطبی شده است. سربرآوردن نیروهای افراطی در اروپا، آمریکای جنوبی و حتی وضعیت حاکم بر برخی کشورهای آسیایی مانند هند هم نشان می‌دهد میانه‌روی روزگار خوبی ندارد. من گمان دارم در جهان اسلام سلفی‌گری از یک سو و نظامی‌گری از سوی دیگر دست بالا را پیدا کرده و کنش‌های السیسی در مقابل اخوان‌المسلمین یکی از نشانه‌های آن است. السیسی حافظ وضع موجودی است که از زمان سادات و مبارک شکل گرفته و اخوان به دنبال تغییر کامل وضعیت است و حتی گفته می‌شود ترورهایی که در مصر صورت می‌گیرد کار اخوان است. اما درباره ایران؛ شاید بتوان گفت فعالیت‌های دولت ترامپ در این زمینه تأثیر داشته است. از این گذشته، چشم برخی نیروهای داخلی به دست خارجی‌هاست و منتظر هستند از بیرون تحولی رخ دهد و این نشانه اضمحلال جامعه مدنی است. در شرایطی که جامعه مدنی خالی از معناست، دو گروه می‌توانند سیاسی باقی بمانند؛ اول سیاست‌مداران مواجب‌بگیر هستند که نوک کوه یخ سازمان آنها را در رسانه‌های مکتوب و تصویری‌شان می‌بینیم. اینها همیشه مطابق جهت‌گیری و جهت‌دهی منشأ ارتزاق‌شان فکر و عمل می‌کنند. دوم کسانی هستند که مشاغل آزاد و به‌اصطلاح غیرنفتی دارند و نسبتشان با سیاست ربطی به بود و نبود جمهوری اسلامی ندارد. در چنین اتمسفری حتما سیاست و فرهنگ از سبد مردم عادی حذف و در نتیجه، آنها به دامن روزمرگی پرتاب می‌شوند.

پس در مباحث تحلیلی‌مان به زمان عبور از تقسیم‌بندی برجامیان- نابرجامیان یا تندروی-میانه‌روی رسیده‌ایم؟

تقسیم‌بندی برجامی و نابرجامی دو علت داشت. برجامی‌بودن به‌نظر من یعنی تعهد به قرارداد؛ یعنی بر سر توافق‌مان بایستیم تا اروپا با ما بماند و آمریکا هم منزوی شود؛ این مسئله کج‌دار و مریز حفظ شده است و امروز لااقل تمام دنیا علیه ما نیست. این کمابیش حرف همه اصلاح‌طلبان است و هنوز معتبر است. اما من یک حرف دیگر هم داشتم؛ من گفتم اتم و مشتقاتش به کار ما نمی‌آید و حتی استفاده صلح‌آمیزش برای ما پرمخاطره و پرهزینه است؛ چه یک گرم، چه صد کیلو؛ چه غنای یک درصد، چه ۲۰ درصد. البته من منکر تحقیقات و کارهای دانشگاهی نیستم اما در چارچوب پادمان‌های بین‌المللی. این تقسیم‌بندی به‌گمان من همچنان معتبر است؛ البته ممکن است نگاه برخی اصلاح‌طلبان نابرجامی باشد که این امر قابل پرسش است.

آقای روحانی در تبلیغات انتخابات ۹۶ تأکید داشت که برخی کارها رأی بیشتری می‌خواهد. رأی بیشتری هم آورد. آیا به نظر شما دولت از این پشتوانه رأیی که داشت به نحو احسن استفاده برد؟ به نظر شما رئیس‌جمهوری برای تداوم ارتباط با بدنه اجتماعی خود چه اقداماتی را باید در دستور کار قرار می‌داد؟

گذشته‌ها گذشته است؛ من توصیه‌های زیادی به دولت داشتم اما انجام نشد. من از تقدم حل نزاع‌های منطقه‌ای سخن گفتم و بحث سفر به عربستان را مطرح کردم اما مآلا سیاست منطقه‌ای اولویت چندانی پیدا نکرد. با آغاز دولت دوازدهم، من پیشنهاداتی را برای آقای جهانگیری ارسال و بعدها آنها را در قالب یک مقاله به‌صورت عمومی منتشر کردم اما باز هم تحولی انجام نشد. ولی فراموش نکنید؛ آقای روحانی وعده‌هایی داد که می‌دانست در توانش نیست و با کمیت رأی حل نمی‌شود. یعنی مسائلی به چانه‌زنی مربوط می‌شد اما ایشان سعی کرد آنها را به حوزه بوروکراسی بکشاند که در آنجا قابل حل نبود.

از سوی برخی فعالان سیاسی اصلاح‌طلب روحانی در دولت دوم خود متهم به چرخش به راست شد، آیا شما نشانه‌هایی از تأیید این ادعا را سراغ دارید؟ اگر پاسخ مثبت است، دلایل آن را در چه می‌دانید؟فشارهای وارده به دولت یا تمایلات درونی و سیاسی اعضای کابینه یا شخص رئیس‌جمهوری یا همان تعبیری که پیش‌تر به کار بردید: «هر کسی می‌خواهد به پاستور برود باید پاستوریزه شود؟».

رئیس‌جمهور نمی‌تواند هر روز با قدرت‌های موجود در کشور درگیر شود اما آقای روحانی قابلیت این را داشت که بدون درگیری، افراد مؤثر را اقناع کند ولی به‌مرور رقبا پیش آمدند و رئیس‌جمهور دست‌ها را بیشتر بالا برد تا جایی که این اواخر وزیر جدید آموزش و پرورش بر خلاف قانون اساسی سخن می‌گوید! مگر ممکن است کودک هفت‌ساله بتواند با اعلام آیینش، دست به تبلیغ بزند؟ باید بپذیریم بر اساس آمار، مردم دولت را مقصر وضع موجود می‌دانند و دولت هم هیچ دفاعی از خود نمی‌کند. ساخت قدرت می‌گوید مسئول اقتصاد کشور رئیس‌جمهور است و همه قوا موظف‌اند با ایشان هماهنگ شوند... روحانی باید اعلام کند چنین مسئولیتی را عهده‌دار هست یا خیر و چه نقشی در اقتصاد ایفا می‌کند؟ شاید با این کار درصدی از اعتبار ازدست‌رفته بازگردد.

رئیس‌جمهوری چندین بار به اتفاقات دی‌ماه سال ۹۶ اشاره کرده و آن را زمینه‌ساز بسیاری از مشکلات کشور دانسته است. مشخصا اینکه آمریکایی‌ها با استناد به اعتراضات سراسری در آن سال برای پیگیری سیاست تهاجمی علیه ایران راسخ‌تر شدند. شما چنین نظری را چقدر با واقعیات منطبق می‌دانید. آیا مانور قدرت تندروهای داخلی با منویات تندروهای خارجی در یک مسیر قرار گرفته است؟

سیاست‌ورزی محافظه‌کارانه حد و حدودی دارد. رئیس‌جمهور اطلاع کامل دارد که اعتراضات دی‌ماه را چه کسانی کلید زدند و به آمریکا پاس گل دادند اما فقط از گل می‌گوید و پاسور را نادیده می‌گیرد او باید به‌صراحت اعلام کند. تندروهای داخلی گمان کردند جریانی را علیه دولت راه می‌اندازند و با نیروهایشان می‌توانند دولت را زمین‌گیر کنند و به‌عنوان نیروی جایگزین مطرح شوند، اوضاع را آرام کنند و اداره امور را به دست بگیرند. ولی برنامه‌شان ناموفق بود و آمریکا از ماجرا بهره‌برداری کرد. ببینید! آسیب‌پذیری‌ها و تهدیدها دو روی یک سکه‌اند و الزاما ارتباط علی و منطقی با یکدیگر ندارند. وقتی نقاط آسیب‌پذیر پیدا شد، تهدید روی آن سوار می‌شود. مانند مردابی که شما ایجاد کردید اما به‌مرور پشه‌های ناقل میکروب هم روی آن می‌نشینند. یک اقدام نابخردانه ممکن است پاس گلی به بیگانگان باشد.

تحولات حوزه سیاست خارجی و مشخصا خروج آمریکا از برجام چه تأثیری در پیگیری برنامه‌های دولت داشت؟ به تعبیری اگر در برخی حوزه‌ها دولت نتوانست به آنچه اعلام کرده بود عمل کند، ناشی از کوتاهی درون کابینه یا ناشی از تحمیل برخی شرایط مثل اعمال فشارهای خارجی بود؟

ضعف دولت و فشارهای خارجی توأمان به وضعیت امروز دامن زدند. بی‌کفایتی و فساد، منابع بسیاری را هدر داد و چه دلارهایی که از بین نرفت در حالی که هر سِنت و دلار باید به‌دقت مصرف می‌شد. ما در زمان دولت معجزه سالانه صد میلیارد درآمد داشتیم و بدن کشور به تزریق این مقدار پول عادت کرده بود؛ به‌طوری که هم دولت، هم مردم و هم مفسدان بهره بردند اما با آمدن ترامپ این ورودی قطع شد؛ مانند کسی که با توان جسمی ناچیز بخواهد رژیم غذایی سخت بگیرد. من چند روز پیش در خیابان فرشته پشت ترافیک تشییع جنازه یک پادوی بازار حدود یک ساعت معطل ماندم و با خود گفتم بعد از انقلاب چه اتفاقی رخ داد که بازاری‌های جزء این‌گونه برکشیده شدند.

به نظر می‌رسد در میانه راه دولت دوازدهم تحمیل مؤلفه‌های سیاست خارجی منجر به آن شد که دولت نیز راهبرد مقاومت را در دستور کار خود قرار دهد. این راهبردی بود که دولت هم مجبور به اجرای آن شده است. در این میان، این سؤال پیش می‌آید که آیا اقتضائات این راهبرد از سوی همه نهادها و ارکان مختلف کشور مورد توجه قرار گرفت؟ چون به نظر می‌رسد دولت تحت لوای این راهبرد در یک مصاف خارجی به سر می‌برد اما هم‌زمان در داخل هم از حجم حملات به دولت کاسته نشده است! قاعدتا هر راهبردی در کنار فوایدش هزینه‌هایی هم دارد، اما رقبای سیاسی دولت در مجموعه‌های سیاسی و حتی دستگاه‌های دیگر حاضر به پذیرفتن این هزینه‌ها نیستند.

من هم قبول دارم، هیچ راهبردی بی‌هزینه نیست. اما باید دقت کرد! زمانی از مردم خواسته می‌شود مقاومت کنند تا کشور از پیچ تند عبور کند؛ تا اینجا مسئله‌ای نیست. ولی در حین راهپیمایی و کوه‌پیمایی مردم می‌بینند پیش‌قراولان پنهانی در حال تناول آذوقه‌اند، اما خودشان در حال تلف‌شدن هستند. مقاومت باید عمومی باشد. زمانی که مردم می‌بینند با مدیرانی تن‌پرور روبه‌رو هستند که تن به مبارزه و مقاومت نمی‌دهند، محال است همراهی کنند. در دوره جنگ ایران و عراق وضعیت مردم کمابیش یکسان بود اما با پایان جنگ یک آن دیدیم عده‌ای به ثروت‌های بادآورده رسیده‌اند. در این هنگام گرایش عجیبی پیدا شد و شکاف دولت-رزمنده به‌وجود آمد. این اتفاق اکنون در حال تکرار است؛ از یک طرف مردم تحت فشار قرار می‌گیرند و از اقتصاد مقاومتی صحبت می‌شود و از سوی دیگر، روزانه با سلطان‌های مفسد در ژانرهای مختلف مواجهیم.

درباره اصول‌گرایان و نقدها و کارشکنی‌هایشان هم معتقدم که آنها باید ثابت کنند حقیقتا در پارادایم مقاومت هستند، اگر بودند می‌توانند دولت را تخطئه کنند! راست‌ها نمی‌توانند روحانی را نقد کنند چون بنیاد اصولگرایی براساس رانت و زندگی رانتی بوده است؛ چه در علم، چه در اقتصاد و چه در سیاست. آیا چنین نیروهایی می‌توانند ناقد وضع موجود باشند؟ بعید می‌دانم! اما من چنین حقی را برای اصلاح‌طلبان قائلم؛ چون گَرد رانت به زندگی نیروهای اصیل آنها ننشسته است.

در فرصت باقی‌مانده عمر دولت پیشنهادهای مشخص شما برای حل‌وفصل مشکلات حوزه سیاست خارجی چیست؟ الان به نظر می‌رسد نابرجامیان قدرت مانور بیشتری پیدا کرده‌اند. این آیا حل‌وفصل موضوع را پیچیده و سخت‌تر کرده است؟

من معتقدم ترامپ به‌دلیل ویژگی‌های شخصی و شکست‌هایی که در سیاست خارجی‌اش خورده است، نیازمند یک برد ولو کوچک است تا از پیچ انتخابات ۲۰۲۰ بگذرد؛ بنابراین مسئولان ما می‌توانند از این فرصت استفاده کرده و با ترتیبات دیپلماتیک از آخرین فرصت‌ها استفاده کنند تا مشکل تحریم‌ها را هرچند به‌صورت ناقص و موقت حل کنند تا گشایشی در امور مردم ایجاد شود.

در حوزه سیاست‌های داخلی ناظر به برون‌رفت از وضعیت فعلی چه راهکارهایی برای دولت در نظر دارید؟

دولت باید به‌صورت مدیریت‌شده و هدفمند کارشکنی‌ها را آشکار کند و ذیل آن قراردادها و بدهی‌هایش را اعلام و در یک کلام، مردم را با وضعیت واقعی کشور روبه‌رو کند. به احتمال زیاد و با توجه به روندی که مشاهده می‌شود، مجلس آینده اصولگرا خواهد بود. به این ترتیب، دولت بیشتر از قبل زیر ضرب خواهد رفت و دو سال سختی در پیش خواهد داشت. روحانی باید تا شروع مجلس آینده کارنامه خود را عرضه کند زیرا بعد از آن توان سخن‌گفتنش را از دست خواهد داد و هر قدمش به‌واسطه فعالیت کارشکنان به دردسری بدل خواهد شد؛ وضعیتی به‌مراتب سخت‌تر از آنچه میان دولت دوم اصلاحات و مجلس اصولگرای هفتم گذشت.

به اعتقاد شما نتیجه مجلس آینده از اکنون مشخص است و مجلسی اصولگرا خواهیم داشت؟

من اشاره کردم که اوضاع دوقطبی است. افراطی‌ها اساسا رأی نمی‌دهند، میانه هم به‌شدت ضعیف است، پس نتیجتا رقابت بین تفریطی‌ها خواهد بود؛ یعنی رقابت بین حافظان وضع موجود و باندهای تفریطی خواهد بود؛ پس مجلسی به‌شدت محافظه‌کار خواهیم داشت.

الو شرق ۸۸۹۴۸۲۷۳

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **نظارت بر قیمت‌ها:** نبود نظارت بر قیمت‌ها باعث شده برخی غرفه‌داران میدان امام خمینی(ره)، خیابان باب‌همایون تهران اجناس و مواد غذایی‌شان را با قیمت‌های گران بفروشند. از این‌رو انتظار می‌رود بازرسان تعزیرات حکومتی برای پیشگیری از اجحاف به مشتریان با نظارت مستمر، غرفه‌داران را ملزم به رعایت نرخ‌های مصوب کنند.

محمد علوی

● **دانش‌آموزان را دریابید!** متأسفانه برخی معلمان در کلاس درس از دانش‌آموزان شغل پدر آنان را می‌پرسند در حالی که این مسئله برای برخی از دانش‌آموزان مشکل ایجاد می‌کند و در روحیه آنان تأثیر منفی می‌گذارد، بهتر است در حضور بقیه دانش‌آموزان این‌گونه پرسش‌ها عنوان نشود.

صالح از گنبدکاووس

● **سهل‌انگاری پیمانکار و ضعف شهرداری منطقه ۱۴:** مخزن زباله محله ما مشکلی است که رفع نشد! پیمانکار ناحیه یک منطقه ۱۴ شهرداری شب‌ها مخزن زباله را به جای تخلیه در محل آن را با خودرو حمل زباله به جای دیگری انتقال می‌دهد. نشانی: تهران، خیابان پیروزی، خیابان شکوفه، انتهای کوچه رازی غربی. آیا شهردار منطقه ۱۴ نمی‌تواند مشکل به این سادگی را رفع کند؟

عده‌ای از ساکنان

بازتاب

● **پاسخ روابط‌عمومی شرکت بهره‌برداری راه‌آهن شهری تهران و حومه:** احتراما خواهشمند است درخصوص مطلب مندرج در آن روزنامه سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۸/۷/۹ صفحه ۳ با مضمون: شلوغی و ازدحام مسافر در خط یک مترو، پاسخ زیر در همان صفحه به چاپ برسد: با سلام، احتراما ضمن سپاس از این مسافر گرامی و همچنین آن روزنامه وزین به‌خاطر انعکاس دیدگاه‌ها و نقطه‌نظرات خوانندگان و ظرفیت ایجادشده جهت تعامل و پاسخگویی به شهروندان و مسافران محترم، به اطلاع می‌رساند تمام تلاش شرکت بهره‌برداری مترو ایجاد توازن و تناسب بین تقاضای سفر و ظرفیت تمامی خطوط و خدمت‌رسانی هرچه بیشتر و بهتر به مسافران گرامی این وسیله حمل‌ونقل عمومی است که در این راستا به اقداماتی از قبیل کاهش سرفاصله حرکت قطارها در خطوط یک، دو، سه، چهار، شش و هفت مترو، افزایش تعداد ناوگان خطوط و همچنین تکمیل و راه‌اندازی ایستگاه‌های جدید به منظور توزیع مسافر در خطوط مختلف اشاره نمود. لازم به توضیح است که برای رفاه بیشتر شهروندان و همچنین از اول مهرماه سال جاری و آغاز سال تحصیلی جدید، فاصله حرکت قطارها در خط یک هم از چهار دقیقه به سه‌ونیم دقیقه رسیده است. گفتنی است که با تجهیز و تکمیل ناوگان ریلی، این شرکت با همه توان خود تلاش خواهد کرد تا موجبات رضایتمندی مسافران میلیونی مترو را فراهم آورده و به بهترین نحو ممکن پاسخ‌گوی اعتماد این عزیزان باشد.

دانشگاه سیستان و بلوچستان

آگهی تجدید مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

شناسه آگهی: ۶۲۲۰۴۲
شماره م الف ۵۴۲

به استناد صورتجلسه شماره ۹۸۲/۶۰۱/۱۷۸۲۹ مورخ ۱۳۹۸/۰۷/۱۴ دانشگاه سیستان و بلوچستان در نظر دارد مناقصه‌ای با شرایط ذیل به صورت یک مرحله‌ای برگزار و به پیمانکار واجد شرایط و دارای صلاحیت واگذار نماید.

۱- **موضوع مناقصه:** احداث ساختمان موتورخانه و کانال تاسیساتی مجتمع علوم انسانی دانشگاه سیستان و بلوچستان

۲- **مدت اجرا:** شش ماه

۳- **مبلغ تضمین شرکت در مناقصه:** ۱/۳۶۳/۰۰۰/۰۰۰ ریال «یک میلیارد و سیصدو شصت و سه میلیون ریال» بر اساس آیین‌نامه مالی و معاملاتی دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی

۴- **نام دستگاه نظارت:** معاونت طرح و توسعه دانشگاه و مهندسین مشاور کوتوال

۵- **آخرین مهلت فروش اسناد:** حداکثر تا پایان وقت اداری (ساعت ۱۴:۳۰) مورخ ۱۳۹۸/۰۷/۲۱ تعیین می‌گردد.

۶- آخرین مهلت تحویل اسناد مناقصه به مناقصه‌گزار(دانشگاه) حداکثر تا ساعت ۹ صبح ۱۳۹۸/۰۷/۳۰ تعیین می‌شود.

۷- متقاضیان واجد شرایط (دارای گواهی تعیین صلاحیت معتبر از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی در رشته ابنیه و تاسیسات و تجهیزات و سابقه کار مرتبط) می‌توانند برای شرکت در مناقصه پس از واریز مبلغ ۲/۵۰۰/۰۰۰ ریال دو میلیون و پانصدهزار ریال به حساب شماره ۰۲۱۷۷۳۶۲۶۰۴۰۰۴ و شناسه پرداخت ۰۰۱۰۱۹۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۱۵ نزد بانک ملی- شعبه دانشگاه سیستان و بلوچستان و با در دست داشتن معرفی نامه کتبی معتبر به آدرس زاهدان- بلوار دانشگاه- سازمان مرکزی دانشگاه سیستان و بلوچستان- مدیریت حقوقی و قراردادها مراجعه و اسناد مناقصه را دریافت نمایند.

۸- برآورد اولیه بر اساس فهارس بهاء سال ۱۳۹۸ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی جمعاً به مبلغ ۲۷/۰۷۱/۶۹۵/۳۲۳ ریال می‌باشد.

۹- **نوع پیمان:** بر اساس دستورالعمل انعقاد پیمان اجرای کارهای ساختمانی به صورت سرجمع می‌باشد.

۱۰- محل تامین اعتبار پروژه: اوراق خزانه با سررسید سال ۱۳۹۸ می‌باشد.

دانشگاه سیستان و بلوچستان